
ROŽEŇ

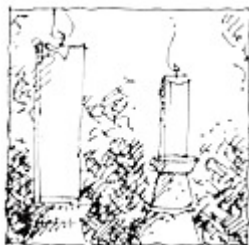
Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2009

Budme prostředníky pokoje!

Papež Benedikt XVI ve své poslední encyklice *Láska v pravdě* píše: „Jeden z nejbolestivějších druhů chudoby, kterou člověk může zakoušet, je samota. Lze říci, že i další druhy chudoby, včetně chudoby materiální, se rodí z izolovanosti, z toho, že se člověku nedostává lásky nebo že má obtíže milovat. Různé druhy chudoby často vznikají z odmítnutí Boží lásky, z prvotního tragického uzavření se člověka v sobě samém... Celé lidstvo je odcizeno, když důvěřuje pouze lidským plánům, ideologiím a falešným utopiím...“

Do takového světa přichází sám Ježíš Kristus, který v Nazaretu otevřel Písmo a prohlásil: „Duch Hospodinův jest nade mnou, proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst, poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ (Lk4,18-19)

Kéž je advent pro každého z nás nejenom časem ztišení, ale také časem hledání - hledání sebe a Boha. Roráty, Bible, předsevzetí a jiné adventní dary Boží ať jsou pro celý svět darem, jak pro ty osamělé, tak i pro všechny ostatní. Možná to zní divně, ale je to tak: Opravdu, to Ty nebo já jsme prostředníky pokoje a radostné zvěsti. Jak se tímto prostředníkem stát, to nevím. Víím ale jedno: Musíme chtít světu dávat Boha!

Myslím, že stačí i to, když si každý z nás dá každý den v duchu předsevzetí: „Budu prostředkem Boha!“ a advent bude ADVENTEM!

Díky Tobě může samoty ve světě být méně...

Váš P. Jacek

Život ve farnosti

Advent

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

mše sv. v 6.30 a v 18 hod.

18.12. skautská mše svatá

v 18. 00 hod.

Roráty

budou v úterý, čtvrtek a sobotu v 6.30 hod.
Poslední roráty budou 23. 12. (středa).

Svatost smíření

- 17. 12. od 16.00 do 19.00 více zpovědníků,
- 18. 12. od 16.00, popř. po mši svaté,
- 19.12. po ranní mši svaté,
- 21. 12. od 16.00,
- 23.12. po mši svaté.

Během vánočních svátků se bude zpovídat pouze na osobní vyžádání.

Prosíme, naplánujte si slavení svátosti smíření včas a nenechávejte ji na poslední chvíli!

Adventní duchovní příprava

bude probíhat 11. a 18. 12. při mši svaté.
Povedou ji jáhni brněnského děkanství.

Mikulášská besídka pro děti

ve středu 2. 12. v kostele po mši svaté.

Adventní koncerty duchovní hudby

15.12. a 16.12. v 18 hodin v kostele.

Betlémské světlo

skauti převezmou na třetí neděli adventní při bohoslužbě v 9.00 na Petrově. Do naší farnosti bude přineseno na skautskou mši svatou v pátek 18. prosince v 18 hod.

Do svých domovů si je můžete přinést na Štědrý den od 10 do 11 hodin z kostela a obvyklých míst v Ivanovicích, Medláncích, Mokré Hoře, Jehnicích a na Ořešíně.

Po celý Štědrý den bude také Betlémské světlo svítit u hlavního kříže na hřbitově.

Po celý Štědrý den bude také Betlémské světlo svítit u hlavního kříže na hřbitově.

Vánoce 2009

24.12. Štědrý den

dětská mše sv. v 16.00 hod.

Vigilie Narození Páně

slavnostní mše sv. ve 22.00 hod.

25.12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00 hod.

26.12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00 hod.

27.12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,
obnova manželských slibů

31.12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17.00,
od 23 hod. adorace a společný vstup do roku 2010

1. 1. Slavnost Matky Boží P. Marie

mše sv. v 8.00 a v 10.00 hod.

Prohlídka Betléma v kostele bude možná na Boží hod a svátek sv. Štěpána v odpoledních hodinách.

Mše svatá za nemocné

- 8. prosince v 18 hod.

Mše svaté za zemřelé

- 30. listopadu, 21. prosince

Mše svatá na úmysly dárců

- 14. prosince

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

V naší farnosti probíhá

Snídaně na faře

- každý druhý čtvrtek po ranní mši sv.

Katecheze pro dospělé

- každý třetí pátek v měsíci po mši svaté (18. 12.)

Misijní klubko dětí

- jednou za měsíc, vždy ve středu ve farní herně (sledujte ohlášky).

Vyučování náboženství

- probíhá na faře dle rozvrhu.

Příprava dětí na 1. sv. přijímání

- každou druhou středu po dětské mši svaté v kostele.

Výzva k účasti na Tříkrálové sbírce

Tříkrálová sbírka proběhne v termínu od 1. do 14. ledna 2010. Celkem se zatím přihlásilo 11 skupinek koledníků, kteří budou v naší farnosti konat sbírku. Další zájemci ochotní pomoci při sbírce se mohou hlásit do neděle 6. prosince u Češi Ulricha (tel. 608 468 078). Ideální skupinka je ve složení dospělý doprovod a tři děti. Obleky pro koledníky jsou k zapůjčení k dispozici po domluvě na faře. Nebojte se přihlásit, ať navštívíme co nejvíce domovů!

Ceša

Nebráňte dětem ...

Jak bychom – JAKO RODIČE - měli opravdově a v plném kontextu naplnit Ježíšovo napomenutí "Nebráňte dětem..." (Luk 18,16) ? Ježíš totiž hned v následujícím verši připomíná, že všichni jsme děti Boží a zastává se tedy na tomto místě písma opravdu všech věřících a nejen našich dětí.

Jestliže jsem sice přivedl dítě do kostela - ale zároveň svým postojem k jeho chování vyjadřuji velmi malou víru v přítomnost Krista (Mat 18:20) - ve skutečnosti tím "bráním" mému dítěti i těm ostatním.

Na prvním místě je jednoznačně trpělivá snaha rodičů zaměřit pozornost dětí správným směrem tedy na liturgii a na živého Ježíše, umožnit dítěti výhled na oltář apod.

Do kostela za Ježíšem jsme přišli společně: musím tedy trpělivě věnovat pozornost Ježíši i svému dítěti a dokonce i ostatním věřícím. Ježíš miluje plačící miminka i neukázněné starší – přesto musím někdy s dítětem kostel během liturgie i opustit na určitou dobu: právě s ohledem na ostatní děti Boží. (V neděli bude tato hranice asi citlivější než ve středu.) Ale moje snaha zde pokračuje: nelze aby v určitém věku dítě přijalo tajemství liturgie, pokud ho nevedu – pomalu, vytrvale a pravidelně ke ztišení doma při společné modlitbě.

Moje jednoznačná odpovědnost za chování mého dítěte představuje určitou obět – ale ta má hluboký smysl. Mnohokrát jsme místo liturgie zůstali doma s nemocným dítětem, nebo se střídali s partnerem.

Většina členů pastorační rady vychovala děti a proto si trouláme rodiče povzbudit, aby děti přiváděli do kostela opravdu k živému Ježíši v liturgii - a ne si jen v kostele pohrát nebo jinak projevit svůj temperament.

pastorační rada

Návštěva Svatého otce aneb Zážitky pořadatelů

Právě svítá. Svítání nevidám moc často, a tak si tuto chvíli pořádně užívám. Nehledě ke kráse tohoto okamžiku jej všichni bereme i jako předzvěst krásného dne a pozvolný příchod tepla. Jsme už totiž pořádně promrzlí, od dvou hodin ráno stojíme na Tuřanském letišti a vstřebáváme potřebné informace. Podílíme se totiž na organizování návštěvy Svatého otce v Brně. Naším úkolem bylo ráno si trochu přivstat (vstávali jsme v jednu, abychom zde byli včas). Poté jsme vyfasovali organizátorskou vestu, mapu areálu, visačku na klíče, jídlo a pití. Konkrétně my (převážně skauti z Řečkovic) jsme dostali za úkol hlídat rezervní zónu úplně vzadu, která byla určena pro případ, že v sektorech již nebude místo. Tato role nakonec nebyla stěžejní, protože nečekané davy nedorazily. Takže jsme byli takoví poslíčci pro všechno, což se nám nakonec vyplatilo. Nejdříve jsme roznášeli svačiny zdravotníkům, občas jsme taky zakázali rozdávání nějakých letáček. Funkce, na kterou ale nikdy nezapomeneme, přišla s přistáním letadla Svatého otce. Společně s policisty jsme dostali za úkol držet davy v bezpečné vzdálenosti od příjezdové cesty. Nedokážu popsat pocity, když pak Svatý otec zastavil přímo dva metry před námi a mával davu. Bylo to úžasné...

Tímto zážitkem naše služba samozřejmě neskončila, ale všechno ostatní už bylo ve srovnání s ním takové šedivé, ať už to byl

průjezd pana prezidenta, sledování efektní práce bodyguardů či držení volné cesty pro sanitky.

Na tuto akci jsme se nehlásili proto, že jsme takoví ti skauti – aktivci, kteří musí být všude. Chtěli jsme pomoci a cítili jsme, že je to potřeba. Konečně po celodenní účasti jsme se opravdu necítili nevyužití, ale nikdy na to nezapomeneme.

Terka

Síla přímluvné modlitby

Psal se 24. říjen 2009. Byla sychravá sobota, zdánlivě obyčejná. Pro mne však výjimečná. Ještě nikdy jsem totiž takovou neprožila.

K řečkovickému kostelu se tehdy před devátou hodinou ranní začali trousit farníci. Většina z nich byly ženy. Možná přerušily sobotní úklid, přípravu oběda, třeba odložily plánovanou návštěvu příbuzných. Uvnitř kostela, před vystavenou Nejsvětější svátostí, všichni poklekli. Přijali pozvání společenství maminek a otce Jacka k modlitbě za tři nemocné děti ze své farnosti. Jedním z nich byl i náš vnuk Aleš.

Jeho nemoc začala v Itálii, kam odjel na dovolenou s rodiči a sourozenci. (Na skříni svého pokoje nechal plaketu Nejlepší střelec Delvis cup 2009. Hraje florbal.) Teploty s bolestmi hlavy přetrvávaly i po návratu domů, a tak skončil v jedné, později ve druhé brněnské nemocnici. Po různých vyšetřeních následovala všeobecně obávaná lumbální punkce. Brzy po její aplikaci začalo Alešovo utrpení. Dlouhé tři měsíce musel ležet, jinak ho stále bolela hlava. Starostliví rodiče i lékaři mu chtěli pomoci, proto se podrobil dalšímu zákroku, znovu do páteře. Podle lékařské zprávy se podařilo. Za pár dnů se však jeho zdravotní stav nečekaně zhoršil, dostavily se vysoké horečky. To jste se mnozí z vás v Řečkovicích, také naši přátelé i kněží,

za Alešovo zdraví už několik týdnů modlili. Potom jste někteří přišli na sobotní adoraci chválit nebeského Otce a prosit... A On, který má s každým z nás svůj plán (mnohdy zcela odlišný od našeho), prosby vyslyšel.

Na obětní stole hořely tenkrát tři svíčky za tři nemocné děti. Světlo, jež se od nich šířilo, bylo světlem naděje... Jednu svíčku, podanou přítomným otcem Jackem, jsem přinesla Alešovi do nemocnice. Byl mile překvapený a nechtěl, abych ji odnesla. Kéž mu dlouho zůstane jako vzpomínka na známé i neznámé přímiluvce v jeho nelehkých chvílích života.

Sedmnáctiletý Aleš byl od příchodu na tento svět požehnáním pro celou naši rodinu. Božím požehnáním. Neslyší, ale dostal obrovskou náruč jiných darů a milostí. Pokorně a trpělivě přijímal všechny projevy svého onemocnění. Věřil, že ho Ježíš uzdraví, že se Panna Maria stále přimlouvá. Modlitby šeptal doma i v nemocnici. Nezapomenu, jak se odevzdaně díval, když jsem mu dělávala křížek na čelo vodou z Lurd...

Nedávno jsem četla prastarou zkušenost o těch, kteří dokážou z rukou Božích přijmout také to nepříjemné. Právě oni viditelně potvrzují slova sv. Pavla: „...všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha...“ (Řím 8,28). Možná až na věčnosti se dozvíme, proč musel Aleš a s ním i my nejbližší projít touto zkouškou. Jedno však vím: Bude k užítku každému z nás.

Ani mě, babičku, Bůh nenechal propadnout beznaději. Kamarádka Jana mi poslala „Nověnu odevzdanosti“. Z ní jsem denně pročítala slova povzbuzení.

Například čtvrtý den: *Když vidíš, že se situace ještě více zhoršuje, místo toho, aby se zlepšovala, neznepokojuj se. Opět zavři oči srdce a s velkou důvěrou mi řekni: „Buď vůle Tvá, Pane, vezmi Ty všechno do svých rukou!“ A já ti slibuji, že se postarám a zasáhnu jako lékař s celou svou Božskou mocí. Když to bude nutné, udělám i zázrak...*

Co dodat? Neustále chválit a děkovat. Bůh je nesmírně dobrý. Aleš znovu chodí do školy. Vám, otče Jacku, děkuji, že jste na Aleše a na jiné nemocné pamtaval při střeďečních dětských mších svatých (S jakou trémou vycházeli k mikrofonu prosit o uzdravení bratra oba jeho sourozenci!), že jste se s námi společně modlil. Bůh nezůstává dlužníkem – rád ještě „přidá“ za čas, jenž obětuje v přímiluvách pro druhé.

Vlasta Machalová

Sbírka na kostel v Přízřenicích

V říjnu se v našem kostele konala sbírka věnovaná na opravy kostela v Přízřenicích. Od místních farníků jsme obdrželi tento milý dopis:

Vážení přátelé,

dovolte abych se vám nejprve představil. Jmenuji se Vítězslav Janský a jsem z městské části Brno-Přízřenice. Ve Vašem kostele jste ve prospěch opravy našeho kostela v Přízřenicích uspořádali sbírku. Těžko se hledají slova, kterými by se dalo poděkovat. Abyste si udělali představu proč, tak Vás maličko provedu historií. Přízřenice, Modřice, Moravany a Nebovidy byly obce, které byly po druhé světové válce násilím vysídleny. Lidé německé národnosti byli odsunuti do

Rakouska. Konkrétně v Přízřenicích zůstalo celkem 6 rodin, které byly české, nebo smíšené národnosti. Jejich domy byly následně osídleny českými rodinami. Bohužel to nebyly rodiny katolíků a od té doby začal kostel v Přízřenicích chátrat. Pro ilustraci jsem dovezl několik fotografií.

Dnes nás chodí do kostela v průměru deset až patnáct. Z toho schopných práce kolem sedmi. Ostatní jsou dožívající staré babičky. Na sbírkách se vybere max. 150,- Kč za týden. Snad tedy chápete, že pustit se do opravy kostela za takových podmínek je bez Boží pomoci čiré bláznovství. Přesto jsme to riskli a dnes říkám ano, zázraky se dějí. Představte si tu situaci. Přijde na záskok kněz, vidí s čím zápasíme a jen tak mezi řečí nám řekl: My u nás uděláme sbírku. Po čase nám pošle plátěný pytlík a v něm téměř 37.000,-Kč. Pro nás doslova zázrak. Víte, v nebi je mnoho ctností. Mezi nimi dvě, které spolu zdánlivě nesouvisí, je dobročinnost a vděčnost. Vy jste prokázali dobročinnost a my jsme Vám neskonale vděční. Víím, že natažených rukou je hodně a člověk mnohdy neví, kam se obrátit. Víím také, že nevděk světem vládne. Prosit dovede i zločinec, modlit se, když je zle, dokáže i bezvěrec a právě proto musíme i za maličkosti i za velké věci říkat děkují. Proto Vám, jménem farníků z Přízřenic, říkám: Děkují. Rád bych ještě poprosil, abyste naše poděkování tlumočili i ostatním dárcům, Vaším spolufarníkům, kteří tento dopis nečtou.

V. Janský

Výlet na Pálavu a Podyjí

Tak jsme se včera šťastně vrátili. Pěší výlet do Podyjí, hrad Hardegg, tvrz Kaja, Šatov-Malovaný sklep, Šóbes, Horní Věstonice-sklep Vinohrad, Strachotín, Popice, Mikulov, Klentnice, Sirotčí hrádek, Dívčí hrad, Pavlov a zpět domů. Ve stručnosti program naší výletní trasy.

Když budu výlet hodnotit sama za sebevrátila jsem se příjemně unavená, krásnými dojmy obohacená, a to nejenom z výletu na krásná místa, ale i společností lidíček, se kterými mně bylo dobře. Načerpala jsem taky spoustu pozitivní energie z přírody a krásy kraje.

Doznívají ve mně dojmy z nádherného vinného kraje s krásnými přírodními scenériemi. Uživala jsem si nejvíce lesostepní stezky přírodní rezervace Děvín, hlavně veškerou flóru a nejvíce nádhery červeného podzimního plodnosti keřových porostů hlohu. Dostávaly mně taky úžasné výhledy do srovnávacích řádků vinic i jachet v přístavišti jacht klubu Pavlov.

Všechny ty dojmy byly „korunované“ výtečnou chutí čerstvého burčáku, který jsme si dávali pod vlivem úžasného „baboletního“ slunečného počasí i na cestě.

Až jsem se zastyděla nad skutečností, že taková krásná oblast na dosah našeho domova, a tak málo ji mám prošlápanou. Vždycky jsme se orientovali spíše na oblast Vysočiny a druhé strany Brna, tam jsme si ten kraj užívali nejvíce. Ale po tomhle výletě budu cítit větší bohatost a hrdost na náš kraj Jižní Moravy, z jedné strany v podhůří Českomoravské vrchoviny a z druhé neméně bohatých Pálavských vrchů. Už teď se těším na každoroční podzimní procházku Pálavou, kterou určitě zahájíme, možná letos ještě jednou.

Díky všem za nabídku tohoto výletu, zejména Monice, a už se objednáme a těšíme na příští akci!

Hana Bořecká

Skvělé zážitky, krásné počasí, dobré víno – to se to pak píše! Tož ještě jednou, tentokrát pod titulkem:

Pojed'te s námi poznávat krásy jižní Moravy

Ve dnech 12.-13.zář. se konal farní výlet na jižní Moravu. V tomto období se hojně pracuje na vinicích, ve sklípčích je pověstná příjemná atmosféra, přátelský personál a hlavně kvalitní víno. V labyrintu podzemních sklepů můžeme najít příjemné posezení, ochutnat vybraná vína nebo si založit soukromý archiv vín.

Počasí nám po oba dny přálo. Sluníčko se brouzdalo vinicemi a nám byl dopřán pěkný pohled na krásy jižní Moravy. Po putování Národním parkem Podyjí, kde jsme obdivovali hluboká kaňonovitá údolí, meandry řeky Dyje, kamenná moře či vřesoviště, jsme navštívili „Malovaný sklep“ v Šatově. Je raritou místního kraje, jehož fantastickou plastickou výzdobu obdivují turisté z celého světa. Sklep je vyhloubený v pískovcovém svahu a díky skvělé izolaci je zde příjemné posezení v kteroukoliv roční dobu. Chvilí jsme se tedy nechali unést do podzemí pohádkových (i nepohádkových) bytostí, které nás doprovodily ojedinělou památkou. Po ubytování v autocampu „Free Star“ ve Strachotíně a dobré večeři, nás čekala prohlídka vinařské firmy a ochutnávka vín. Pěkně vydařený večer byl obohacen nejen lahodnými víny, ale i zpěvem a tancem! Druhý den jsme začali snídani z nabídky vlastních zásob a nedělní mši v Popicích v kostele sv. Ondřeje. Dále naše cesta vedla přes Mikulov. Dominantou tohoto města je původně románský hrad přestavěný na barokní zámek. Za nejslavnějších dob byl zámek sídlem olomouckého biskupa Františka Dietrichsteina. Krásný pohled byl i na Svatý kopeček, na jehož vrcholu stojí poutní kostel sv. Šebestiána, zvonice a kaple křížové cesty. U místního supermarketu jsme doplnili zásoby a hurá na menší výlet po Pavlovských kopcích. Zastavili

jsme se na zříceninách Sirotků a Děvičky, odkud jsou nádherné pohledy do údolí Pálavy. Od r. 1986 je Pálava zapasána na seznam biosférických rezervací UNESCO a od r. 2003 je součástí biosférické rezervace Dolní Morava. Ve vinařské vesničce Pavlově jsme si prohlédli sklípky a vinice, kde člověka přesvědčí šikovnost místních vinařů. Obecní vinotéka pod radnicí, má výborný archiv vín a pěkné posezení, což bylo příjemným zakončením našeho dvoudenního putování. Na závěr bych se s Vámi chtěla podělit o jednu krásnou myšlenku zkušeného vinaře pána JUDr.Loboše Němečka: „...naposled jsem ochutnal moravské víno asi před minutou a jestli chutná 47 roků, nemůže být špatné...“

Renata Saňková

Ohlédnutí se za funkčním obdobím ekonomické rady

Od zvolení ekonomické rady naší farnosti uplynulo 5 let. Během tohoto období ekonomická rada zajišťovala běžné ekonomické činnosti farnosti a současně s tím prováděla různé opravy a rekonstrukce, které byly financovány z části pomocí státních dotací a z části díky štědrosti farníků. I přes toto finančně náročné období se podařilo farnosti splatit

půjčky, které poskytli v minulých letech někteří farníci na opravy kostela. Obdržením státních dotací jsme překročili zákonné finanční limity a hospodaření farnosti muselo přejít do režimu podvojného účetnictví.

V uplynulém pětiletém období ekonomická rada zrealizovala mimo jiné následující stavební práce:

Provedla se kompletní rekonstrukce farní budovy od vypracování projektu, vyřízení stavebního povolení až po kolaudaci. Tato rekonstrukce zahrnovala sanaci vlhkého zdiva, podlahy, krovy, střechu, výměnu oken, dveří, vodovodní vedení, odpadní potrubí, část kanalizace, úpravy topení, malířské práce, nátěry, provedení celé venkovní fasády a hromosvody.

Další kompletní rekonstrukce se prováděla na bývalé farní stodole, která se zčásti pronajímá řeckovickým skautům. Také tyto práce začaly vypracováním projektu, vyřízením stavebního povolení a končily kolaudací. Rozsah prací byl stejný jako u farní budovy. Navíc se v celém objektu zavedlo ústřední topení a vybuodovala se farní herna o rozměrech 10 x 10 m. Pro obě tyto kompletní rekonstrukce se musel vždy provést výběr firem a musely se vypracovat, projednat a nakonec schválit smlouvy.

Další práce probíhaly na farní zahradě, kde se vybuodovaly chodníky, postavil se nový plot a vsadily se nové vchodové branky a vjezdová brána. Také se zřídilo dětské hřiště s houpačkami, skluzavkou a pískovištěm. Trávníky a celá zahrada je dobře udržovaná.

V kostelní kapli a v záchristii se položila nová dlažba a zřídil se bezbariérový vstup. Byla pořízena nová zpovědnice, poličky na modlitební knížky a nový nábytek do záchristie.

Abychom zjistili rozsah poškození dřevokazným hmyzem hlavního oltáře, objednali jsme jeho restaurátorský průzkum, který nepotvrdil předpokládaný rozsah poškození.

V průběhu celého období se prováděly různé práce údržbářského charakteru podle výskytu a potřeby.

Děkujeme všem, kteří nám v naší práci jakýmkoliv způsobem pomáhali.

Ekonomická rada

Farní ekonomická rada pracovala ve složení:

Kamila Schmidtová
Miloslav Staněk
Josef Bořecký

**Jménem všech farníků vyslovujeme
členům dnes již bývalé ekonomické
rady velké a srdečné
PÁN BŮH ZAPLAŤ!**

Děkovný dopis

Dne 23. srpna 2009 jsme mohli prožít hodovou slavnost v Brně - Ivanovicích.

Výtěžek sbírky konané při hodové mši svatě činil 7 710,- Kč a byl předán Domovu sv. Markéty pro matky s dětmi v tísni. A jako poděkování jsme od vedoucí Domova paní Marie Popovské obdrželi tento děkovný dopis:

Milí přátelé!

Nejprve děkuji za Váš finanční příspěvek pro náš azylový dům. Tento finanční obnos bude použit na nákup nové pračky pro naše klientky a jejich děti. Pračky byly zničeny při červencových záplavách. Voda se nám dostala do prádelny, kde se nacházelo pět praček. Vyúčtování finanční částky vám zašleme včetně kopií příslušných dokladů.

Posláním Domova sv. Markéty je poskytnutí dočasného ubytování a sociálních služeb matkám s nezletilými dětmi, těhotným ženám, které se ocitly v krizové životní situaci a nedokážou bez pomoci tuto situaci řešit. Snahou je pomoci matce k samostatnému způsobu života a zodpovědné péči o své děti, začlenit ji plně do společnosti.

Cíle naší služby:

- ubytování klientek na dobu nezbytně nutnou k vyřešení jejich krizové životní situace
- získání pocitu bezpečí před agresivním partnerem či před nepřijatelnými sociálními podmínkami
- podpora udržování kontaktu s rodinou při navazování přátelských vztahů
- příprava klientky na přechod do svého budoucího vlastního bydlení
- rozpoznávání priorit ve vedení domácnosti a hospodaření s vlastními finančními prostředky
- posílení vazby mezi matkou a dítětem v případech, kdy z důvodu nepříznivých podmínek byla tato vazba narušena
- hlubší sebezpoznání sebe sama a tím zlepšení a prohloubení vztahu matka – dítě i zlepšení kvality výchovného působení
- informovanost klientek ke zlepšení jejich orientace v problematice sociální, právní i v běžném životě
- vedení klientek k uvědomění si vlastních práv a povinností
- motivace klientek k sebevzdělávání a hledání zaměstnání

Děkuji za pomoc, díky které nám pomůžete pomáhat potřebným.

Přeji vám pokoj a dobro.

S pozdravem

*Popovská Marie
vedoucí Domova*

Glosa

V minulém čísle Rožně jsem si se zájmem přečetl zprávu o vzácné návštěvě biskupa otce Wiktora Skworce z Tarnowa. Nemohu si odpustit opravit jednu faktickou chybu autora jinak pěkného článku. Bylo zde použito trochu nepřesné označení „sádrového“ světce našeho kostela (sv. Vavřince). Ač barevné provedení je tomu při pohledu zdálo napovídalo, je třeba uvést věc na pravou míru. Nejedná se o sádrový odlitek, nýbrž o dřevěnou sochu v životní velikosti od akademického sochaře Jaroslava Vaňka z roku 1948. Tento sochař je též autorem známého betléma u brněnských minoritů.

Češa Ulrich

Redakční koutek

Děkujeme všem za příspěvky do tohoto čísla Rožně. Těšíme se na další články se zážitky, postřehy i zamyšleními a upozorňujeme na zkrácený termín, protože příští Rožně vyjde už o Vánocích!

Ještě připomínáme důležité internetové adresy:

- farní fotoalbum

svatyvavrinec.rajce.idnes.cz

- stránky naší farnosti

farnost.katolik.cz/reckovice

- stránky brněnského biskupství

www.biskupstvi.cz

- e-mailové adresy

kjack1@o2.pl - otec Jacek

m.fiala@volny.cz - redakce Rožně

Předvánoční povídka

V jednom lesním doupatku žili tři zajíčci. Ušatí, chlupatí, všichni pěkně hnědí – prostě k nerozeznání. A přece byli každý jiný.

Jednou takhle po ránu, právě když snídali, ťuk ťuk ťuk – někdo ťuká na dvířka z borové kůry. Kdopak to asi je? Malí zvědavci hupky hup už se tlačili u dveří. Venku stál havran pošťák a povídá: „Krrá, mám pro vás důležitou zprávu. Dnes večer vás přijde navštívit dědeček až z druhého polesí. A taky prý vám něco přinese, ale to vám nemám říkat.“

Jú, vyskočili zajíčci radostí, to je přima, napodobili pošťáckého havrana a už se moc těšili. Každý z nich se ale těšil trochu jinak.

První zajíček hupsnul do postýlky a přemýšlel, co asi pěkného dostane. Jen aby na to všechno měl dost místa. No, támhle ten polámaný vozíček už může vyhodit, tu starou truhlu taky a bude místo na nové hračky, myslí si zajíček a spokojeně usíná.

Druhý zajíček byl trochu nepořádníček a když se koukl do svého koutku, až se mu zamotala hlava. Slupky, skořápky, kamínky a támhle nakousaný shnilý hříbek! Ach jéje, to by se asi dědečkovi nelíbilo. Pustil se rychle do úklidu: něco šup do skříňky, něco pod postel, něco vynesl ven. Za chvíli byl tak unavený, že se taky skulil do peřin. „Fuj, to ale byla dřina. To mi dědeček musí přinést něco opravdu moc krásného, když jsem kvůli němu tak uklízel.“ Za chvíli se i z druhé postýlky ozývá pravidelné chrr, chrr.

Nemyslete si, že třetí zajíček byl úplný vzornáček. Kdepak, taky ho čekal pořádný kus práce. Ale pustil se do ní s chutí a pobrukoval si: „Zajíček v své jamce sedí sám...“ Už se prostě moc těšil na dědečka. A při těšení jde práce jedna dvě. Když bylo všechno uklizeno, těšil se dál a napadlo ho, že dědečkovi připraví taky nějaké překvapení. Vytáhl velkou mrkev a nastrouhal výborný mrkvový salát. Pak si zvenku přinesl pěknou větvíčku – že dědečkovi

udělá píšťalku. Byl tak zabraný do práce, až skoro přeslechl klepání. Ještě že měl tak veliká ušiska. Honem otevřel dveře a skočil přes vozík plný dárků rovnou dědečkovi do náruče. Dal mu velikou pusu a zatahal ho za fousy. Dědeček mu to hned oplatil – uvázal mu na uších pořádný uzel a pak se zeptal: „Kdepak máš brášky?“

„No,“ zrozpačitěl zajíček, „oni asi spí.“

„Spí?“ pokýval hlavou dědeček, „no když spí, tak to je budít nebudeme.“

Pochutnali si spolu na mrkvovém salátu, popovídali, i na píšťalku zapískali a zazpívali. Nasmáli se dost a dost – dobře jim spolu bylo. Ale pak už dědeček musel jít, a protože se ze dvou postýlek ozývalo hlasité chrr písk, rozloučil se jen s třetím zajíčkem. Dali si pac a pusu a za dědečkem zaklapla dvířka.

Zajíček kouká na tři veliké hromady dárků. Už by se rád pustil do rozbalování. „Klucí, dárky už jsou tady!“ To byla rychlost! Něco se mišlo vzduchem a za chvíli už všichni tři rozbalují dárky. Ale jen jeden z nich se z krásných nových hraček doopravdy raduje. Ti druzí dva – jak se mají radovat z té bezva mašinky, když o to hlavní přišli. Propásali setkání s dědečkem. Neviděli jeho úsměv, neslyšeli jeho slova a neucítili jeho pohlázení, neprožili večer v jeho laskavé přítomnosti.

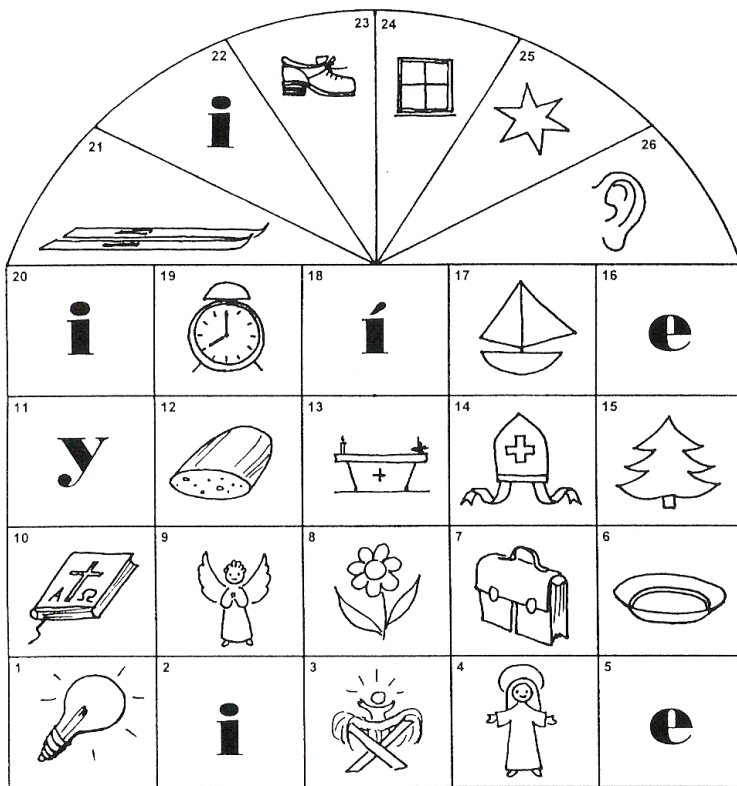
Pozor děti, abychom o Vánocích nedopadli také tak.

Stránka pro děti

Milé děti!

Advent je doba očekávání. Připravujeme se nejen na Ježíšovo narození o Vánocích, ale i na jeho druhý příchod na konci světa. Svatý Pavel nám dává v jednom ze svých listů jednoduchou, ale zaručenou radu, jak se na obojí příchod Pána připravit. Dozvíte se ji z tajenky. Postupujte podle čísel od 1 do 26 a do každého okénka doplňte vždy první písmeno daného obrázku. Přeji vám krásné prožití adventní doby.

Lidka

Tajenka:

Až **do konce adventu** můžeš řešení napsat na lístek papíru, připsat své jméno a příjmení a lístek vhodit do schránky s nápisem **DĚTI** u nástěnky pod kůrem. Na dětské mši svaté **v lednu** budou opět vylosováni tři úspěšní řešitelé, kteří dostanou pěkný dárek.

Pořad bohoslužeb do konce roku 2009

29.11.	Ne	1. adventní	7.15	Za živou a † rodinu Beníčkovu, Kšicovu a Havelkovu
			8.30	Za farní společenství
			10.00	Za † rodinu Kokrdovu, Mlénskou a Halouzkovu
30.11.	Po		18.00	Za zemřelé
1.12.	Út		6.30	Za manžela
2.12.	St		18.00	Za živou a † rodinu Fialovu a dar zdraví
3.12.	Čt		6.30	Za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
4.12.	Pá		18.00	Za manžele Cernoškovy
5.12.	So	sv. Mikuláš	6.30	Za Miroslava a Boženu Volfovy a jejich rodiče
6.12.	Ne	2. adventní	7.15	Za živou a † rodinu Horákovu a Kupkovu
			8.30	Za živou a † rodinu Svobodovu a Vejmolovu
			10.00	Za farní společenství
7.12.	Po		18.00	Na dobrý úmysl
8.12.	Út	Neposkvrněné početí Panny Marie	6.30	Na poděkování
			18.00	Za nemocné
9.12.	St		18.00	Na poděkování za všechny darované milosti
10.12.	Čt		6.30	Na poděkování za 20 let manželství
11.12.	Pá		18.00	Za živou a † rodinu
12.12.	So		6.30	Za † Boženu a Bohuslava Navrátilovy
13.12.	Ne	3. adventní	7.15	Za † Josefa Kazdu, sestru, rodiče a živou rodinu
			8.30	Za † rodinu Pleského, sestru Janu a celou živou rodinu
			10.00	Za farní společenství
14.12.	Po		18.00	Na úmysly dárců
15.12.	Út		6.30	Za uzdravení vnučky
16.12.	St		17.00	Za † manžela, oboje rodiče a živou rodinu
17.12.	Čt		6.30	Za rodinu Horákovu, Kupkovu a Chovancovu
18.12.	Pá		18.00	Za skauty
19.12.	So		6.30	Za † rodiny Krčálovu, Valderovu, Jiřinu Královu a Markétu Smídovou
20.12.	Ne	4. adventní	7.15	Za živou a † rodinu Konopníkovu a Kašparovu
			8.30	Za † bratra, rodiče, manžela, syna a celou živou rodinu
			10.00	Za farní společenství
21.12.	Po		18.00	Za zemřelé
22.12.	Út		6.30	Za dar zdraví pro otce Pavla
23.12.	St		6.30	Na úmysl dárců
24.12.	Čt	Stědrý den	16.00	Za děti naší farnosti
			22.00	Za všechny kněze, kteří působí a působili v naší farnosti
25.12.	Pá	Boží hod vánoční	7.15	Za † rodiče Daškovy a Hobzovy a † členy rodiny Harákovy
			8.30	Za † Eduarda Tesaře a živou a † rodinu Trbolovu
			10.00	Za Boží pomoc a ochranu v zaměstnání a za živou rodinu
26.12.	So	sv. Štěpán	7.15	Za živou a † rodinu Korzerovu
			8.30	Za Boží pomoc a ochranu
			10.00	Za Boží pomoc a dary Ducha sv.
27.12.	Ne	Svatá Rodina, Ježíš, Maria a Josef	7.15	Za živou a † rodinu Dvořákovu a Kudrnáčkovu
			8.30	Za farní společenství
			10.00	Za živou a † rodinu Hrbkovu a Nohelovu
31.12.	Čt	sv. Silvestr	17.00	Na poděkování za Boží ochranu v uplynulém roce

Příspěvky do příštího čísla Rožně zasílejte už do **13. 12. 2009 !!!**